dosarul nr.1-50/2025 /1-25039147-26-1-25032025/ /2025300055/

S E N T I N Ţ A
în numele Legii

15 iulie 2025 orașul Rîșcani

Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani

Instanţa de judecată în componența:
Preşedintele şedinţei, judecător Maria ADOMNIȚA
grefier Andreea VRÎNCEANU

cu participarea:
procurorului Livia DONOS
apărătorului inculpatei, avocatul Vitalie VANGHELI
inculpatei Nina MIHAILA

judecând în ședință de judecată publică, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în procedura art.364[1] Cod de procedură penală, de la 25 martie 2025 până la 15 iulie 2025, cauza penală de învinuire a:

Ninei Mihaila, născută la ***** număr de identificare *****, cetățeană a Republicii Moldova, moldoveancă, domiciliată în satul ***** nesupusă serviciului militar, în relații de concubinaj, fără persoane la întreținere, studii medii incomplete, neangajată în câmpul muncii, nu are de grad de invaliditate, titluri speciale, grade de calificare sau distincții de stat, posedă limba română, fără antecedente penale, nu a fost în această cauză în stare de reținere sau de arest,

învinuită de comiterea infracțiunii prevăzute de art.320[1] Cod penal

a c o n s t a t a t

Nina Mihaila, intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, având scopul neexecutării măsurilor stabilite în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, emisă de Judecătoria Drochia, sediul Rîșcani, la 10 decembrie 2024, în dosarul nr.2o/pr-16/2024, prin care a fost obligată pentru perioada

de 3 luni, începând cu 10 decembrie 2024 de a sta departe de locuința victimelor *****, ***** și ***** din satul Pîrjota, r-nul Rîșcani; de a sta departe de locul aflării victimelor *****, ***** și ***** la o distanță ce ar asigura securitatea victimelor, excluzând și orice contact vizual cu aceștia; de a nu contacta victimele ***** *****și ***** inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice mod, nerespectând măsurile stipulate în ordonanță, la data de 14 februarie 2025 în intervalul de timp 18:32 -18-42 a vorbit telefonic cu victima *****.

Astfel, acțiunile Ninei Mihaila au fost încadrate în baza art.320[1] Cod penal cu indicii de calificare: neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.

În ședința de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpata Nina Mihaila a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, și-a recunoscut vina, nu a solicitat administrarea de noi probe, personal prin înscris autentic, a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le cunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Procurorul și avocatul au susținut cererea înaintată de inculpată, nu au obiectat în privința solicitării inculpatei pentru ca cauza să fie examinată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului, constatând că probele administrate la urmărirea penală stabilesc fapta inculpatei și sunt suficiente date cu privire la persoana acestuia pentru a permite stabilirea unei pedepse, instanța de judecată a ajuns la concluzia că declarația personală prin înscris autentic, înaintată de inculpata Nina Mihaila, a fost depusă cu respectarea prevederilor art.364[1] Cod de procedură penală şi consideră posibil de a fi admise cu judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Inculpata Nina Mihaila, în ședința de judecată, fiind audiat potrivit regulilor de audiere a martorului, sub jurământ, a declarat că își recunoaște vina integral. După ce a fost emisă ordonanța de protecție pentru victimele violenței în familie în privința victimelor *****, ***** și *****recunoaște că l-a contactat pe fiul *****și pentru că fiul mai mic *****plângea, fiul mai mare ***** i-a dat telefonul ca să vorbească cu fiul *****. Ea l-a întrebat ce face, cum la ei, după care a închis telefonul. Ulterior nu a mai discutat cu ei. Cu ***** nu a discutat. Acest lucru s-a întâmplat pe 14 februarie 2025. Nicolae Lupașcu a telefonat-o ca să discute cu fiul mai mic Petru Lupașcu. I-a fost explicat că nu are dreptul să încalce ordonanța de protecție. La acel moment, copii locuiau cu soacra Elena Lupașcu. Ea a fost decăzută din drepturi părintești. Nu și-a văzut copii de foarte mult timp, din momentul când a discutat cu ei la telefon. Concretizează că atunci când a discutat cu copii, în cameră era și fiul ***** și fiul ***** Recunoaște că a discutat la telefon și cu fiul *****.

Analizând declarațiile inculpatei depuse în ședința de judecată, în raport cu cele depuse în cursul urmăririi penale, instanța le reține ca fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei, considerându-le veridice.

În afară de declarațiile inculpatei, prezența în acțiunile acesteia atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât şi a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, este dovedită inclusiv şi prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale, şi anume:

- declarațiile martorului *****, care în cadrul urmării penale a declarat că locuiește împreună cu nepoții dintre care doi sunt minori. Din data de 23 septembrie 2024, de către STAS Rîșcani a fost instruită curator asupra nepoților *****anul nașterii *****și *****anul nașterii ***** pe motiv că mama lor Nina Mihaila, anul nașterii *****locuitoare a satului *****a fost decăzută din drepturi părintești asupra copiilor săi, ultima des face abuz de băuturi alcoolice. Referitor la circumstanțele cazului declară că, în luna decembrie 2024 s-a adresat la organele de poliție unde a depus o plângere pe faptul că nora Nina Mihaila influențează negativ asupra nepoțeilor și anume asupra minorilor ***** și *****. A fost înaintat demers către Judecătoria Drochia, sediul Rîșcani pentru a fi acceptată ordonanța privind protecția victimelor violenței în familie. La data de 10 decembrie 2024, a fost acceptată. În privința fostei nurori Nina Mihaila a fost stabilit ca ultima să stea departe de locuința victimelor ***** *****și Igor Lupașcu la o distanță ce ar asigura securitatea lor, excluzând orice contact vizual, să nu contacteze cu victimele inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, pe o perioadă de 90 zile. De către Biroul de Probațiune Rîșcani a primit echipamentul pentru a fi asigurată. Ultima până la data de 14 februarie 2025 nu a încălcat prevederile care au fost dispuse în încheiere, iar la data de 21 februarie 2025 au fost verificați de către asistența socială Rîșcani, care discută cu copii, văd starea lor și cum îi îngrijește. În cadrul discuției cu asistența socială și psihologul Alina Nițuleac au stabilit că nepotul ***** la data de 14 februarie 2025 în jurul orelor 18:40 a discutat telefonic cu mama lui Nina Mihaila. Ultima a cerut ca să transmită telefonul celorlalți copii și anume lui Petru și Igor ca să discute și cu ei. Totodată Nina Mihaila a cerut prin intermediul copiilor ca ei să ia de la bunica 50 lei și să-i transmită ei. Toți trei copii au discutat cu mama lor. După ce discută ***** și ***** cu mama lor Nina Mihaila, aceștia devin foarte agresivi, ultima influențează negativ asupra copiilor. Din cauza discuției lui *****și *****cu mama lor Nina Mihala, la data de 04 martie 2025 au fost internați la spitalul de Psihiatrie Bălți pentru perioadă de 3 săptămâni. Și tot din cauza acesteia, nepoții ***** și ***** se află la evidența medicului psihiatru, deoarece mama lor i-a bătut foarte tare de mici copii. În cadrul întrevederilor asistentul social, psihologul a fost prezent și ofițerul de sector Pîrjota. Au stabilit că Nina Mihaila a încălcat ordonanța de protecție a victimelor violenței în familie din 10 decembrie 2024, știind cu certitudine consecințele, deoarece a primit ordonanța contrasemnătură. A depus denunța ca Nina Mihaila să fie trasă la răspundere penală conform legii (f.d.134-135);

- martorul Nicolai Lupașcu care în cadrul urmării penale a declarat că, locuiește împreună cu bunica Lupașcu Elena și doi frați minori P*****, anul nașterii *****și ***** anul nașterii ***** pe motiv că mama lor Nina Mihaila, anul nașterii

*****locuitoare a satul Pîrjota raionul Rîșcani a fost decăzută din drepturile părintești asupra lor, ultima des face abuz de băuturi alcoolice. Referitor la circumstanțele cazului declară că, la data de 19 decembrie 2024 a revenit de la armată acasă în satul Pîrjota raionul Rîșcani. Când se afla la armată a fost informat de către bunica Lupașcu Elena precum că, la data de 10 decembrie 2024 de către Judecătoria Drochia sediul Rîșcani a fost eliberată ordonanța privind protecția victimelor violenței în familie, pentru perioada de 90 zile. De la Biroul de Probațiune Rîșcani Nord, i-a fost prezentat monitor ce asigură monitorizarea persoanei adică mama sa Mihaila Nina nu are drept să vină la ei acasă, să se apropie de bunica și de frați, să nu telefoneze și să discute cu ei prin orice alt mod. La data de 14 februarie 2025 în jurul orelor 18:30 a telefonat-o pe mama Mihaila Nina ca să vadă ce mai face. Pe ultima a telefonat-o pe numărul ei de telefon ***** au discutat aproximativ 5 minute. După care ultima l-a întrebat ce fac copiii Petru și Igor, i-a zis că sunt alături. Mama l-a rugat să le transmit telefonul ca să vorbească și cu dânșii. A transmis telefonul său mobil lui Igor care a discutat cu mama. Ultima le-a spus că îi este dor de ei și a întrebat dacă bunica Elena nu-i bate. După care a discutat și fratele Petru, mama i-a spus tot aceea, că îi este dor și l-a întrebat dacă bunica Elena nu-l bate. Discuția mamei împreună cu frații a durat aproximativ 5 minute. După care a închis apelul și a plecat afară. La acel moment nu i-a spus nimic bunicii despre faptul că mama Nina a discutat cu Igor și Petru. Anume la ce dată nu ține minte, dar bunica Elena când l-a întrebat dacă Igor și Petru au discutat telefonic cu mama lor Nina, i-a răspuns că da, au discutat. La domiciliul lor a fost asistenta socială și psihologul de la Rîșcani care au discutat cu Petru și Igor. Nu s-a implicat, a ieșit din casă și a plecat. Igor și Petru după ce au discutat cu mama, s-au comportat destul de adecvat nu erau agresivi, erau calmi. Cei doi au devenit agresivi aproximativ după data de 20 februarie, cauza nu o cunoaște. Din cuvintele bunicii Elena, frații săi cereau bani de la ea pentru a-i transmite mamei sale, dar personal nu a auzit așa ceva de la Igor și Petru. Mihaila Nina la ei acasă nu o fost, nici frații săi nu se duc la ea. La data de 04 martie 2025 frații săi au fost internați la spitalul Psihiatrie Bălți pentru perioada de 3 săptămâni (f.d.136-137);

- martorul Alina Nițuleac**,** care în cadrul urmării penale a declarat că, activează în calitate de specialist principal DPCF Rîșcani. ***** a fost la ea în vizită și i-a comunicat precum că, nepoții ei minori și anume ***** și ***** sunt foarte agresivi față de ea, și totodată i-a comunicat că Igor i-a spus că a discutat cu mama lui Nina Mihaila. La data de 24 februarie 2025 a preconizat o vizită la familia Lupașcu și anume să discute cu minorii Igor și P*****, care locuiesc împreună cu bunica lor Elena Lupașcu în satul Pîrjota raionul Rîșcani. În urma discuției cu minorul Igor Lupașcu, i-a povestit că el s-a întâlnit cu mama lui Nina Mihaila care i-a dat 50 lei și ultima la rugat ca el să plece la magazinul alimentar să procure o sticlă de vin, dar de restul banilor să-și procure dulciuri. Anume unde s-a întâlnit mama lui Nina Mihaila, ***** nu a menționat că, deoarece are dificultăți în vorbire. Tot *****a spus că a vorbit prin intermediul telefonului mobil cu mama. Din declarațiile lui ***** cunoaște

faptul că după ce discută minorii cu ***** și ***** cu mama lor Nina Mihaila, ambii devin agresivi între dânșii. În privința lui Nina Mihaila a fost emisă ordonanța privind protecția victimelor violenței în familie pentru perioada de 90 zile din data de 10 decembrie 2024 (f.d.138);

- încheiere privind eliberarea ordonanței cu privire la protecția victimelor violenței în familie din 10 decembrie 2024, emisă de către Judecătoria Drochia, sediul Rîșcani, în privința Ninei Mihaila (f.d.12-15);
- procesul-verbal de cercetare la faţa locului din 25 februarie 2024, prin care a fost cercetat telefonul mobil de model ”Iphone” ce aparține lui Lupașcu Nicolai, prin intermediul căruia a fost petrecută convorbirea telefonică cu Nina Mihaila și copiii său minori (f.d.22-26).

În conformitate cu prevederile art.100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Reieșind din prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Conform jurisprudenţei Curții Europeane a Drepturilor Omului, deşi articolul 6 § 1 din Convenţie garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabileşte reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul naţional (cauza Lhermitte v. Belgia, 29 noiembrie2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (cauza Bykov v. Rusia, 10 martie 2009, § 89, cauza Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, cauza Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

Astfel, dreptul naţional și anume: art.95 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală prevede că: sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prezentul cod, iar chestiunea admisibilităţii datelor în calitate de probe o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părţilor, ori, după caz, instanţa de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părţilor la cercetarea probei.

Astfel, reieșind din materialele cauzei, instanța a constatat că, inculpata a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunţate în rechizitoriu inclusiv a avut dreptul să le conteste, adoptând o poziţie clară, prin care au renunţat expres la anumite garanţii procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care inculpatul le recunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Conform art.8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Articolul 320[1] Cod penal, stabilește răspunderea penală pentru: neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executarea măsurilor stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie.

În conformitate cu art.385 alin.(1) pct. 1) - 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Analizând în cumul probele administrate la etapa urmăririi penale, prin prisma admisibilității, pertinenței, concludenței, utilității, veridicității şi suficienței acestora, instanţa de judecată ajunge la concluzia că vina Ninei Mihaila, pentru comiterea acțiunilor prejudiciabile constatate, a fost deplin dovedită în şedinţa de judecată, iar acțiunile ultimei se încadrează juridic în baza art.320[1] Cod penal, cu indicii de calificare: neexecutarea intenţionată a măsurilor stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie.

Careva temeiuri de liberare de răspundere penală a inculpatei Nina Mihaila nu au fost stabilite.

Respectiv, inculpata Nina Mihaila, urmează a fi recunoscută vinovată şi trasă la răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.320[1] Cod penal.

La stabilirea categoriei şi termenului de pedeapsă, în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75 – 77 Cod penal, instanța de judecată ţine cont şi reiese din scopul pedepsei penale, care urmărește restabilirea echităţii sociale, corectarea persoanei vinovate şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni şi ţine cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viaţă ale acestuia.

Conform art.61 alin.(1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Conform prevederilor art.75 alin.(1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de

influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, pedeapsa aplicată are drept scop de a influența inculpatul de a-şi revizui atitudinea faţă de valorile sociale şi comportamentul faţă de membrii societății, or, pentru a-şi atinge scopul, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retribuitivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că aceasta nu trebuie privită ca preţul pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă şi excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, ci realizarea dreptății.

Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane.

Or, pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Pedeapsa şi executarea acesteia urmează a fi individualizată în așa fel, încât inculpatul să conștientizeze necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, or, procesul de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei şi autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

În conformitate cu art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În aceeași ordine de idei, reieșind din principiul individualizării pedepsei potrivit prevederilor art.75-78 Cod penal, instanțele judecătorești în toate cazurile vor aplica o pedeapsă echitabilă, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovată şi de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Privind personalitatea inculpatei Nina Mihaila, ultima la locul de trai se caracterizează negativ (f.d.141), nu se află la evidența medicului psihiatru (f.d.144) dar se află la evidența medicului narcolog (f.d.142), a fost sancționată contravențional

de 9 (nouă) ori (f.d.140), anterior condamnată prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 12 februarie 2025, în baza art. 201[1] alin.(2) lit. a[1]) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, iar în temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani (146-149), sentința fiind contestată și la moment se află în proces de examinare la Curtea de Apel Nord, (f.d.184-185).

Reieșind din prevederile art.110 Cod penal, antecedentele penale reprezintă o stare juridică a persoanei, ce apare din momentul rămânerii definitive a sentinţei de condamnare, generând consecinţe de drept nefavorabile pentru condamnat până la momentul stingerii antecedentelor penale sau reabilitării.

Astfel, ținând cont de faptul că la data pronunțării prezentei sentințe, sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 12 februarie 2025, prin care Nina Mihaila a fost condamnată în baza art. 201[1] alin.(2) lit. a1) Cod penal, nu este definitivă, aceasta nu generează consecinţe de drept nefavorabile pentru inculpata Nina Mihaila or, prin prisma art.8 alin.(1) Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracţiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanţiile necesare apărării sale, şi nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă.

Instanța consideră necesar de a reitera și prevederile art.6 alin.(1) și (2) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, potrivit cărora orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa. (...). Orice persoană acuzată de o infracţiune este prezumată nevinovată până ce vinovăţia sa va fi legal stabilită.

În contextul celor invocate supra, pentru a nu încălca principiul prezumției nevinovăției de care se bucură inculpata Nina Mihaila, la individualizarea pedepsei, instanța nu va lua în calcul faptul că ultima a fost condamnată prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 12 februarie 2025, în baza art. 201[1] alin.(2) lit. a[1]) Cod penal or, sentința în cauză nu este definitivă.

Circumstanțe atenuante în privința inculpatului Nina Mihaila, în condițiile art.76 Cod penal, instanța de judecată nu a stabilit.

Referitor la circumstanța atenuantă - recunoașterii vinovăției de către inculpată care, potrivit legii, a atras incidența procedurii simplificate, instanța de judecată enunță că aceasta nu poate fi valorificată în calitate de circumstanță atenuantă prevăzută expres de art.76 alin.(1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de fapt să i se acorde o dublă valență juridică.

Circumstanțe agravante, în conformitate cu art.77 Cod penal, instanța nu a stabilit.

Privind gravitatea infracțiunilor săvârșite, conform art.16 alin.(3) Cod penal, instanța atestă că infracțiunile săvârșită, în funcție de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Sancțiunea în cazul comiterii infracțiunii prevăzute de art.320[1] Cod penal prevede în calitate de pedeapsă muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 160 la 200 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani.

În ședința de judecată, acuzatorul de stat a solicitat ca Nina Mihaila să fie recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.320[1] Cod Penal și să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 luni.

Reprezentantul inculpatei Nina Mihaila, avocatul Vitalie Vangheli, în ședința de judecată, a solicitat ca în privința acesteia să fie aplicată o pedeapsă non-privată de libertate, cu aplicarea art.90 Cod Penal, prin care să fie suspendată executarea pedepsei cu închisoarea motivând că cauza penală a fost examinată în procedură simplificată, inculpata și-a recunoscut vina și se căiește de cele comise.

Conform art.80[1] alin.(1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

La caz, instanța consideră că, în privința inculpatei Nina Mihaila, este echitabilă aplicarea unei pedepse cu închisoarea.

În condițiile art.80[1] alin.(1) Cod de procedură penală, prin reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, se stabilește noua limita maximă a pedepsei sub formă de închisoare, care este de până la 3 (trei) ani.

Totodată, instanța reține prevederile art.70 alin.(2) Cod penal, potrivit cărora închisoarea se stabileşte pe un termen de la 3 luni la 20 de ani.

Analizând în ansamblu împrejurările cazului, ținând cont de personalitatea inculpatei Nina Mihaila, de faptul că ultima a recunoscut vina și se căiește sincer de cele comise, de starea socială și familială a inculpatei, de lipsa circumstanțelor agravante, de comportamentul și modul său de viață, precum și efectul pedepsei penale stabilite asupra corectării și reeducării inculpatei, instanța consideră că, corectarea și reeducarea ei, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea ei cât și a altor persoane și restabilirea echității sociale, va fi posibilă prin aplicarea pedepsei cu închisoarea pe un termen de 3 (trei) luni.

Conform art.72 alin.(6) Cod penal, femeile condamnate execută pedeapsa închisorii în penitenciare pentru femei.

Prin prisma art.90 alin.(1) și (2) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvârșite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvârșite din imprudenţă, instanţa de judecată, ținând cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la

concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele de probaţiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv. Perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă se stabileşte de instanţa de judecată în limitele de la 1 an la 3 ani.

În contextul celor enunțate supra, analizând în ansamblu circumstanţele cauzei, conducându-se de scopurile pedepsei penale, reieșind din caracterul infracțiunii, ținând cont de personalitatea inculpatei Nina Mihaila, de starea socială și familială a acesteia, reieșind din noile limite ale pedepsei sub formă de închisoare determinate prin prisma art.80[1] Cod penal, instanţa de judecată consideră că pentru corectarea inculpatei Nina Mihaila, nu este absolut necesară privarea de libertate, fapt determinat atât de circumstanțele cauzei, cât și de persoana inculpatei, care se află la evidenţa medicului narcolog, nu are antecedente penale, vina a recunoscu-o și se căiește sincer de cele comise. Astfel, instanța consideră necesar de a acorda o şansă inculpatei, pentru reeducarea acesteia nefiind absolut necesară privarea de libertate, acordându-i şansa corectării fără izolarea de societate, prin suspendarea condiţionată a executării pedepsei în limita perioade de probațiune pe parcursul căreia condamnata va fi obligată să anunțe în scris, în prealabil, organului competent despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile, conform prevederilor art.90 alin.(6) lit. b) Cod penal.

La adoptarea deciziei privind suspendarea condiţionată a executării pedepsei cu închisoarea în privinţa Ninei Mihaila, instanţa a luat în considerare şi practica Curții Europene a Drepturilor Omului în ce priveşte orientarea instanţelor de judecată la aplicarea sancţiunilor non-pnvative de liberate. Astfel în cauza VARGA şi alţii vs Ungaria din 10 martie 2015 Curtea a concluzionat că, Nu Curtea este cea care trebuie să indice statelor modalitatea în care ar trebui administrate politicile penale şi sistemul penitenciar. Aceste chestiuni ridică mai multe probleme juridice şi practice complexe care, în principiu, depăşesc funcţia judiciară a Curţii (cauza Torreggiani şi alţii, din 8 ianuarie 2013). Curtea ar dori să reamintească totuşi în acest context recomandările Comitetului de Miniştri, prin care statele sunt invitate să încurajeze procurorii şi judecătorii să recurgă cât mai mult posibil la alternative pentru detenţie şi să reorienteze politicile penale către folosirea mai rară a detenţiei pentru ca, printre altele, să se rezolve problema inflaţiei populaţiei încarcerate (Recomandarea nr. R (99) 22 şi Recomandarea Rec(2006)13 ale Comitetului de Miniştri).

La individualizarea pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482- a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia ”natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpată, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfințite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În această odine de idei, instanța consideră că scopul educativ al pedepsei poate fi atins şi fără privarea de libertate a inculpatei, acordându-i o șansă acesteia de a se reabilita în fața societății, pentru care fapt va suspenda condiționat executarea acestei pedepse pe o perioadă de probațiune de 1 (un) an.

Acțiunea civilă.

În conformitate cu art.385 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă.

În cadrul urmării penale acțiune civilă nu a fost înaintat.

Corpurile delicte.

În conformitate cu art.385 alin.(1) pct.13) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: ce trebuie să se facă cu corpurile delicte.

Potrivit materialelor cauzelor penale, în cadrul procesului penal, nu au fost recunoscute careva obiecte în calitate de corp delict.

Cheltuieli judiciare.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.14) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni: cine şi în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Potrivit materialelor cauzelor penale, în cadrul procesului penal, nu au fost invocate cheltuieli de judecată.

Măsura preventivă.

În conformitate cu art.385 alin.(1) pct.15) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

Conform art.329 alin.(1) Cod de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Prin prisma art.175 alin.(2) Cod de procedură penală, măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanţă a executării sentinţei.

În conformitate cu prevederile art.176 alin.(1) Cod de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanţa de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susţinute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanţă, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvîrşească alte infracţiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică. De asemenea, ele pot fi aplicate de către instanţă pentru asigurarea executării sentinţei.

Aplicând prevederile art.175 alin.(2) și art.176 alin.(1) Cod de procedură penală, având în vedere că la faza urmăririi penale, în privința inculpatei nu au fost aplicate careva măsuri preventive, actualmente nu există careva circumstanțe care ar impune asigurarea executării sentinței, instanța nu consideră necesar a aplica măsură preventivă în privința inculpatei Nina Mihaila.

Conform prevederile art.7, 8, 75-77, 80^1, 90, 320^1 Cod penal, art.341, 364^1, 384, 385, 389, 392-395, 397 Cod de procedură penală, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e:

Nina Mihaila se recunoaște vinovată și se condamnă pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.320^1 Cod penal şi, cu aplicarea art.80^1 Cod penal, i se stabilește pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) luni.

În baza art.90 alin.(1) Cod penal, se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru o perioada de probațiune de 1 (un) an, dacă Nina Mihaila

nu va săvârși o nouă infracțiune şi, prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În baza art.90 alin.(6) lit. b) Cod penal, se obligă Nina Mihaila să anunțe în scris, în prealabil, organului competent, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile.

Sentința cu drept de recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 (cincisprezece) zile de la pronunțare, prin intermediul Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani.

Președintele ședinței, judecător /semnătura/ Maria ADOMNIȚA

Copia corespunde cu originalului, judecător Maria ADOMNIȚA